

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ο κόκκινος ρεπόρτερ

Το εβδομαδιαίον θέατρον. Το πρώτο τσάι

εφ. *Το Άστυ*, Αθήνα

23 Οκτωβρίου 1900, σ. 1

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΣΑΪ.

[Τὸ πρῶτον τοῦ χειμῶνος εἰς τῆς κυρίας Ε. Κυρία καὶ κύριοι ἔχουν ἐπιστρέψει ὡς νεοκομμένα νομίσματα ἐκ Παρισίων. Ἡ αἰθουσα εἶνε κομφοτάτη καὶ ἀκριβόλος. Οἱ στολισμοὶ πλημμυροῦν τοὺς τοίχους. Ἡ κυρία προφανῶς ἔχει ἀποκομίσει ἀπὸ τὸ τελευταῖον τῆς ταξιδίᾳ ὅλα τὰ κομφοτήγηματα, τὰ ὅποια τῆς ἐφόρτωσαν οἱ μειδιῶντες καὶ λευκῶδοντες Ἀνατολίται εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Μυρῶκου καὶ τὰς στοὰς τοῦ Τροκαδερῶ].

(Πάντε ἕκς ἔξ. Ἡ ὥρα τῆς φλυαρίας).
Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Δύο κομμάτια ζάχαρι;

Ἡ κυρία μετὴν μωπίαν. — Τέσσαρα, σὺς παρακαλῶ.

Μία σεβαστή προσθῦτις [ἐξελθούσα ἀπὸ τὴν τελευταίαν καρικατοῦραν τοῦ Κραντάς].—Ποία εἶνε αὐτὴ ποῦ βάζει τόσο πολὺ ζάχαρι στὸ τσάι;

Ὁ παρὰ καὶ θήμενος [ὑπουργὸς τοῦ τελευταίου ἀγχοῦ]. — Εἶνε ἡ κυρία ποῦ ἐδιάβασε τὸν Ἀριστοφάνη.

Ἡ σεβαστή θεοισιν α.—Ἄ! μὰ τότε ἐξηγῆται. Πῶ πῶ!

[Στρέφεται πρὸς τὴν παρακλιθήμενην]

Αὐτὴ εἶνε ἡ κυρία ποῦ ἐδιάβασε τὸν Ἀριστοφάνη. Μῶψ καὶ βάζει καὶ πολὺ ζάχαρι.

[Τὸ σκάνδαλον κοινολογεῖται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα].

Ὁ σοφὸς κύριος ποῦ μετέφρασε τὸν «Δάντην».[Ἀγλαίσμα τῶν σαλονίων].—Βλέπω, κυρία μου, ὅτι μᾶς ἐφέρτε ἀπὸ τὸ Παρίσι τὸ ἰαπωνεζικὸ σερβίρισμα!

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Ναί! μοῦ ἔκανεν ἐντύπωσι τὸ τσάι εἰς τὸ περίπτερον τῆς Ἰαπωνίας. Ὁμοιάζει μὲ ἱεροταλεστίαν. Δέν σας φαίνεται; Ἐπειτα μᾶς ἐπῆρχεν καὶ δέκα φράγκα διὰ δύο φλυτσάνια. Δέν ἔμπορεῖ συνεπῶς κανεὶς νὰ τὸ λησμονήσῃ. Πρέπει νὰ εἰσέλθῃ ὡς μόδα εἰδῶ πέρα.

Ἡ κυρία ποῦ ἔκαμε τὸ σκάνδαλον πρὸ εἰκοσι ἑτῶν. — Πρέπει νὰ εἰσχυθῆ βέβαια. Ἀλλὰ ἐγὼ δέν ἐπῆρχα δυστυχῶς στὸ ἰαπωνεζικὸ περίπτερον. Ὁ σὺζυγὸς μου ἐρεθεῖτο μήπως μᾶς ἐλήστανεν ἐκεῖ μί'α.

Ὁ σοφὸς κύριος κ.τ.λ.—Ἄ, μπᾶ! δέν εἶχε φόβος κανεὶς στὴν ἐκθεσιν. Ἐγὼ ἐπῆρχα στὸ περίπτερον τῆς Δαχομῆς. Ἐνας ἀγχιος μάλιστα ἦλθε καὶ μὲ ὡσφρανθῆ καλὰ-καλὰ στὴν ρεδιγκότα. Για μίαν στιγμὴ ἔλαγα πῶς μὲ θὰ δαγκώσῃ...

Ἡ κυρία ποῦ ἀνέγνωσε τὸν Ἀριστοφάνη.—Λέγουν ὅτι εἶνε ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος διὰ κυρίας αὐτοὶ οἱ ἀγχιος.

Οἱ κύριοι ἔλοισι.—Ὅχι δά! ἔχι δά.
Ἡ κυρία μετὴν καθαρουσῶσαν — Ὅποτε πῶς παρασκευάζεται τὸ τέτον ἰαπωνεζιστί;

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Νὰ σὺς πῶ ἀμέσως. Εἶνε ἄλλως τε καὶ πολὺ οἰκονομικόν. Μικρὰ φλυτζανάκια, μικρὸς πετσουτίτσος, μικρὰ φωμάκια. Ὅλα μικρὰ. Καὶ ἡ κυρία ποῦ ἐπερβίριζε ἦτο μία Ἰαπωνεζιστίσσα τόσο δά. Ἀλλ' αὐτὸ ὑποθέτω δέν εἶνε ἀπαραίτητο. Ἐκαθόμαστε ἔλοι τριγύρω καὶ ὁ ἕνας ἐκύταζε τὸν ἄλλον. Ἦταν μάλιστα ἕνας Γερμανὸς κοντὰ μου, ὁ ὅποιος ἐπειδὴ φαίνεται φοροῦσα τὸ ροζ ἐνόμισε πῶς ἔμποροῦσε νὰ μοῦ ἀπειθῆν, τὸν λόγον Δέν ἔμποροῦσα νὰ τὸν βάλω εἰς τὴν θέσιν του, διότι δέν ἤξευρα γερμανικά.

Ὁ σοφὸς κύριος κ.τ.λ. (ἀποφθεγματικῶς). — Ναί! εἶνε δύσκολον νὰ βάλῃ κανεὶς εἰς τὴν θέσιν του ἕνα Γερμανὸν χωρὶς νὰ ζεῦρῃ γερμανικά.

[Ἔλοισι τὸν κυττάζουσι μὲ θαυμασμὸν διὰ τὴν λογικὴν του].

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Σὺς ἔλαγα λοιπόν; Ἄ! ναί. Ἡ Ἰαπωνεζικὰ μᾶς ἐχαιρέτισε στραφεῖσα μὲ ὑπόκλισιν καθ' ὅλην τὴν αἰθουσαν, σὺν νὰ ἐπρόκειτο νὰ παραστήσῃ. Ἐπειτα ἔρριξεν ἕνα-ἕνα σπορὶ τὸ τσάι σὶ ἄλγο νερό. Κατὶ ἐφθύριζεν, ἀλλ' ἦταν ἰαπωνεζικὰ.

Ἡ κυρία μετὴν μωπίαν.—Τί νὰ ἔλαγα;

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Ὅ, σὺς πῶ σὺς γελῶ. Ἐγὼ τῶρα ποῦ τὸ σερβίριον συνειθίζω ν' ἀποστηθίζω τὸ πρῶτόν μου γαλλικὸν μᾶθημα Calypso ne rouvait se consoler de la mort d' Ulysse.

Ἡ κυρία μετὴν μωπίαν.—Τὸ ζεῦρω καὶ ἐγὼ αὐτὸ τὸ ἔργον.

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Ἐπειτα ἐπῆρε ἕνα-ἕνα φλυτζάνι μὲ τὰ δύο τῆς χεῖρα μολονότι ἔκαγε πολὺ καὶ τὸ ἐπαρουσίαζε μὲ τὸ ἕνα γόνατον στὴ γῆς σὶ κάθε προσκεκλημένον, ὁ ὅποιος πάλιν ἦτο ἠναγκασμένος νὰ τὸ πάρῃ μὲ τὴ φουχτα καὶ ἔχι μὲ τὰ δάκτυλα.

Ἡ κυρία ποῦ ἀντιπαθεῖ τὸν Νίτσο χωρὶς νὰ τῆς τὸν συστήσουν ποτέ.—Αὐτὸ εἶνε πρῶτον ἐνδιαφέρον.

Ἡ οἰκοδόμοισιν α.—Δέν ἔμπορεῖ δυστυχῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μοῦ ἔχουν σπάσει πέντε φλυτζάνια ἕως τώρα. Ἐβῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ τσάι καίγει πολὺ. Μία μάλιστα κυρία χθὲς ἠρνήθη νὰ ἀνοίξῃ τὴν παλάμην τῆς διὰ νὰ τοποθετήσῃ καθὼς ἔπρεπε τὸ φλυτζάνι.

Ὁ λαί.—Ποία κυρία; Ποία κυρία;

Ἡ οἰκοδόμοισιν α (μὲ ἀξίερατον ἐχμιθίαν).—Εἶνε περιττόν νὰ τὴν μάθωτε. Ἀλήθεια, κυρία μου, πῶς πηγαίνει ἡ σταυροφορία σας κατὰ τῆς δημοτικῆς;

Ἡ κυρία ποῦ ἀντιπαθεῖ τὸν Νίτσο.—Ὄψ! πάλι αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἦμποροῦν νὰ ὀμιλοῦν διὰ τὴν δημοτικὴν ἄνθρωποι ποῦ πλένονται μὲ σαποῦν!

Ὁ σοφὸς κύριος κ.τ.λ.—Καὶ νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ νὰ θέλουν νὰ εἰσέξουν αὐτὴ τὴ πρῶτον γλῶσσαν στὴν ἀνωτέρα κοινωνία. Ἐννοῦ τὴ δημοκρατία ἐπὶ τέλους, ἀλλ' ἔχι ὡς εἰδῶ!

Ἡ κυρία ποῦ ἐδιάβασε τὸν Ἀριστοφάνη.—Νὰ μᾶς ὀποχρεώσουν νὰ ὀμιλοῦμε τὴν ἰδία γλῶσσαν μὲ τοὺς ὑπηρετας μᾶς!

Ἡ κυρία τῆς καθαρουσῶσης.—Ἐδιάβασα τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Καπνεσφίγγος εἰς μίαν ἐφημερίδα;

Ὁ σοφὸς κύριος κ.τ.λ. Τοῦ κ. Καπνεσφίγγος! Τοῦ κ. Τσιμπούκη, θέλετε νὰ εἰπῆτε;

Ἡ κυρία τῆς καθαρουσῶσης.—ὑποθέτω, ὅτι θάρχησῃ τὴν μεταβολὴν ἀπὸ τὸ ὄνομά του. Πρέπει ὁ καθένας νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἰδέας του!

Ὁ σοφὸς κύριος.—Ἡ καθαρουσῶ-

σα ἔχει μίαν γοητεῖαν ἰδιαιτέραν. Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἂν μετεφράζοντο τὰ ἔργα μου εἰς τὴν δημοτικὴν κανεὶς δέν θὰ ἔμποροῦσε νὰ τὰ διαβάσῃ. Ἐπειτα θὰ τὰ ἐνοῦσαν ἔλοι.

Ὁ ἀφόρητος κύριος.—Βεβαίως κανεὶς δέν θὰ τὰ ἐδιάβαζεν. Ἡ δημοτικὴ γυμνάζει τὰ ἔργα.

Ἡ κυρία τῆς καθαρουσῶσης.—Εἶνε σὺς λίγω ἀνακτιστάτη γλῶσσα!

Ἡ κυρία ποῦ ἀνέγνωσε τὸν Ἀριστοφάνη.—Ἐγὼ τὴν λατρεύω τὴν καθαρουσῶσαν. Ἀλλὰ οὐτὸ καὶ ἐγὼ δέν γνωρίζω τὴν αἰτίαν.

Ὁ ἀφόρητος κύριος.—Νὰ σὺς τὴν εἰπῶ ἐγὼ. Ἡ καθαρουσῶσα σὺς ἀρῶσι, διότι ἔχει τὸ πρότερον τὸ ἔργον κατὰ τὴν γαλλικὴν παρῶσιαν ἔχει καὶ ἡ λατινικὴ.

Ἡ κυρία.—Ποῖον πρότερον.

Ὁ ἀφόρητος κύριος.—... Elle brave l'honnêteté.

[Ἄφηνε εἰσέρχεται ὁ κύριος ποῦ ἐπλοῦτησεν εἰς τὰ μπαμπάκια. Ἡ ἀγγύρις ἐγείρεται μὲ τριβισμόν. Ἡ δημοτικὴ καὶ ἡ καθαρουσῶσα προσκαλῶνται πρὸ τῶν χρυσῶν τοῦ ὀμματούδελου].

Ὁ Κόκκινος Ραπόρταρ